

KÄLLSKATTEN

Inbetalning av källskatt för "marginalarbetskraft".

Ett företag, som bedrev byggnadsrörelse och sysselsatte i medeltal 1.100 arbetare och 140 tjänstemän, ägde vid uppbörd av innehållen preliminär skatt tillämpa sk summarisk redovisning. Detta redovisnings sätt sammanhängde med att rörelsen i viss utsträckning bedrevs med sk marginalarbetskraft, vilken utgjordes av arbetare, som ambulerade mellan olika arbetsgivare och på grund därav (mer eller mindre frivilligt) endast periodiskt voro sysselsatta. Därvid hann icke alltid en dyl. arbetare överlämna sin debetsedel till företaget. Därigenom kunde skatteredovisning icke ske — som eljest vore fallet — å postgirokonto nr 301 utan i stället å konto nr 300 (centrala skattekontot).

Fyra skattebelopp å tillhoppa 2.968 kr, avseende innehållen prel. A-skatt för en arbetare, tillhörande ovannämnda kategori, hade av företaget bort redovisas vid uppbördsterminerna under tiden maj—nov. 1957 men först den 13 jan. 1958 hade företaget guldit beloppet, nämligen genom insättande å centrala skattekontot.

Sedan vederbörande uppbördssektion på grund härav tillställt företaget betalningsanmaning avseende restavgift med 118 kr, ansökte företaget om befrielse från berörda avgift, vilken ansökan emellertid genom resolution av den 28 nov. 1958 avslogs.

Häröver besvarade sig företaget hos KR. Till stöd för sin talan anförde företaget bl a följande. För att utnyttja alla möjligheter att konkret med debetsedels-

ropande av innehållet i Rrvks (ovan refererade) cirkulär av den 24 jan. 1955 samt då redovisningen verkställdes före utgången av ifrågavarande uppbörds månad icke hade något att erinra emot att den påförda men ännu ej erlagda restavgiften reducerades till 607 kr.

Genom resolution den 23 okt. 1958 beslöt ÖÄ att med stöd av 58 § 2 mom. UF samt av Rrvk på grund av nämnda författningsrum andra st. meddelade särskilda föreskrifter på det sätt bifalla ansökningen, att restavgiften nedsattes till nämnda belopp, 607 kr, motsvarande i avrundat tal en procent av skattebeloppet.

I besvär hos KR fullföljde X den hos ÖÄ förda talan i vad densamma icke bifallits.

Genom utslag den 4 nov. 1959 resolve- rade KR att, när omständigheterna i målet finge anses giva vid handen, att den försenade inbetalningen skäligen icke kunde läggas rektor eller annan vid skolan anställd till last, ävensom att särskilda medel för bestridande av restavgift icke stode till skolans förfogande, funne KR skäligt att, med undanröjande av ÖÄ:s resolution, befria skolan från skyldighet att erlagga ifrågavarande restavgift.

nummer så nära hundra procentigt som möjligt kunna redovisa innehållna källskattemedel hade företaget tillämpat den summariska skatteredovisningen på så sätt, att vid de fem första uppbördsstämorna hela det under uppbördsperioden innehållna skattebeloppet redovisats å konto nr 301. Först när de specificerade redovisningslistorna för uppborðsåret upprättats i samband med redovisning vid sjätte uppborðsstämman och därmed det belopp uttrönts, som sammanlagt under året innehållits av skattskyldiga, beträffande vilka debetsedelstalong icke funnes, hade företaget av under sjätte uppborðsterminen innehållna skattemedel disponerat erforderligt belopp för redovisning av denna grupp till centrala skattekontot. Resterande medel av stämmouppbörden hade därvid samtidigt redovisats till konto nr 301. Företaget hade alltså icke underlåtit att helt redovisa samtliga under en uppborðstermin innehållna källskattemedel på rätt stämma; först i samband med redovisningen av sjätte uppborðsterminen hade företaget ”clearat över”, från till konto nr 301 tidigare redovisade skattemedel, de belopp, som måste redovisas till centrala skattekontot. Det sålunda tillämpade redovisningssättet hade medfört att företaget till cirka 99 % hade kunnat fullgöra skatteredovisningen med avgivande av debetsedelstalonger och att övriga belopp redovisats vid ett tillfälle för varje skattskyldig.

I förklaring över besvären tillstyrkte chefen för uppborðssektionen befrielse från ifrågavarande restavgift, därvid denne i huvudsak anförde följande. För arbetsgivare, som i likhet med företaget fått tillstånd till summarisk redovisning av innehållna prel. A-skatt, gällde följande. Under uppborðstermin förfallande skatt,

som innehållits för arbetstagare, som avlämnat debetsedel, skulle medelst inbetalningskort eller girokort inbetalas eller överföras till postgirokonto nr 301. Hade arbetstagaren icke lämnat sin debetsedel eller saknades av annan anledning skatteanvisning för inbetalning av innehållna skatt, skulle skatten inbetalas eller gireras till centrala skattekontot. De för uppborðsterminerna i mars—nov. innehållna preliminärskattebeloppen beträffande arbetstagare, som avlämnat debetsedel, finge därvid inbetalas utan specifik redovisning (förteckning) och utan insändande av skatteanvisningar. I stället skulle föreskrivna skatteanvisningar jämte summerad förteckning insändas i samband med inbetalningen av sjätte uppborðsterminens (januari månads) skattebelopp. Skatteanvisningarna kunde emellertid under viss förutsättning uteslutas. — I förevarande fall hade förfarits på så sätt att all för uppborðsterminerna mars—nov. innehållna prel. skatt redovisats till konto nr 301. Å detta konto hade således även insatts belopp, som rätteligen skolat redovisas till centrala skattekontot. Vid redovisningen för sjätte uppborðsterminen (januari månad) hade emellertid — innan inbetalning till konto nr 301 verkställts — av denna termins skattebelopp undantagits och å konto nr 300 insatts så mycket, som för samtliga sex uppborðsterminer belöpt på de arbetstagare, vilka icke avlämnat debetsedel. Slutgiltigt hade således redovisats på konto nr 301 de arbetstagare, beträffande vilka företaget erhållit debetsedel senast vid redovisningen för sjätte uppborðsterminen, och på konto nr 300 de arbetstagare, vilka icke vid något tillfälle avlämnat debetsedel. — Det av företaget tillämpade förfarandet innebure avsteg från fastställt redovisningssystem endast i så

måtto att vissa skattebelopp, som omedelbart bort insättas på konto 300, redovisats på konto 301 eller först vid redovisningen av sjätte uppbördsterminen överförts till förstnämnda konto. Härigenom hade företaget i långt större utsträckning än eljest varit möjligt kunnat fullgöra redovisningen med angivande av debetsedelsnummer. Vidare hade skattebelopp för arbetstagare, som icke avlämnat debetsedel, på detta sätt redovisats i ett sammanhang.

Enligt utslag den 25 nov. 1959 fann KR — när företaget icke gjort sig skyldigt till sådan underlåtenhet, som jämlikt 58 § 1 mom. UF bort föranleda påförande av restavgift — skäligt att, med undanröjande av överklagade resolutionen, befria företaget från skyldighet att erlägga den med 118 kr påförda restavgiften.

Byggnadsarbetares ackordsöverskott.

Centrala uppbördsnämnden utfärdade den 20 december 1958 (meddelande nr 8/1958) anvisningar i fråga om skatteavdrag för kvarstående skatt år 1959 för sådana arbetstagare inom husbyggnads- och anläggningsindustrierna, som erlägga preliminär A-skatt och som normalt uppbära lön veckovis samt därjämte vid oregelbundet infallande tillfällen ackordsöverskott.

Enligt nämndens meddelande den 6 oktober 1953 ha husbyggnads- och anläggningsindustrierna angivits omfatta husbyggnads- och därtill hörande installations- och anslutningsarbeten (värme-, sanitets- och elektriska installationer, glasmästeriarbeten, smides-, stenhuggeri-, plåtslageri- och målningsarbeten), berggrumsarbeten samt anläggningsarbeten (väg-, gatu- och brobyggnadsarbeten, järnvägsbyggnader, flygfältsarbeten, hamnbyggnader, anläggningar för vatten och avlopp,

torrlägnings-, muddrings- och regleringsarbeten, kraftverksbyggnader och linjearbeten, linbanearbeten samt tunnelarbeten och vissa berggrumsanläggningar).

Önskemål ha uttalats att liknande anvisningar måtte meddelas med avseende å den kvarstående skatt, som grundar sig på 1959 års taxeringar. Denna skatt förfaller till betalning under uppbördsterminerna i mars och maj månader 1960 och skatteavdrag till densammas gäldande skall författningsenligt verkställas under januari och februari respektive mars och april månader 1960.

Då fortfarande för de byggnads- och anläggningsarbetare, varom nu är fråga, torde kvarstå det särskilda förhållandet, att ackordsöverskotten utgöra en väsentligt större andel av arbetsinkomsterna än för arbetstagare i allmänhet i ungefär samma inkomstläge, finner nämnden skäligt meddela följande förklaring att gälla tillsvidare under år 1960.

Om den kvarstående skatten för sådan arbetstagare inom husbyggnads- eller anläggningsindustrierna, varom nu är fråga, uppgår till så stort belopp, att en uppdelning därav på enbart veckoavlöningsarna synes bli alltför betungande för arbetstagaren, bör arbetsgivaren verkställa avdrag för den kvarstående skatten jämväl å ackordsöverskott, som utfaller under avdragsperioden.

Det kan i regel antagas, att avdrag å allenast veckoavlöningen blir alltför betungande om avdraget för kvarstående skatt på normalt utgående veckoavlönning skulle överstiga avdraget för preliminär A-skatt å samma avlöning.

Exempel: En gift arbetstagare, vars hustru saknar inkomst, antages normalt uppbära en veckolön av 165 kronor. A-skatten därå antages utgöra 26 kronor.

Normalbelopp för existensminimum vid taxeringen 1960

	Belopp kronor för år				Stockholms stad
	II	Ortsgrupp III	IV	V	
1. Ensamstående	3.710	3.840	3.970	4.110	4.240
2. Sammanlevande makar	4.800	5.000	5.190	5.390	5.650
3. Tillägg för varje barn	660	660	660	660	660
4. Högsta sammanlagda existensminimibelopp vid skatteavdrag för preliminär skatt och taxering					
a) för ensamstående utan barn	4.760	4.840	4.920	5.000	5.000
b) „ „ med barn	5.640	5.760	5.880	6.000	6.000
c) „ makar	6.520	6.680	6.840	7.000	7.000

Anvisningar angående tillämpningen.

A. *Förutsättningarna för medgivande av extra avdrag på grund av att den skattskyldiges inkomst understiger hans existensminimum.*

För att befrielse från eller nedsättning av skatteavdrag för *preliminär skatt* skall kunna beviljas kräves jämlikt 41 § uppbördsförordningen att den skattskyldiges skatteförmåga är nedsatt på grund av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad

arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet.

Angående extra avdrag vid *taxering* till kommunal inkomstskatt stadgas i 50 § kommunalskattelagen jämte anvisningar.

1. Nedsatt arbetsförmåga.

Om arbetsförmågan uppgives vara nedsatt av psykisk orsak såsom missanpassning eller arbetsskygghet, torde försiktighet böra iakttas vid prövning av ansökningsenheten så att skattelättnad icke beredes

Arbetsstagaren har en kvarstående skatt å 560 kronor. Därav förfaller under första avdragsperioden 280 kronor. Om detta belopp uppdelas på åtta avlöningstillfällen, skulle avdraget uppgå till 35 kronor vid varje veckoavlöning. Mer än 26 kronor anses dock icke böra avdragas på veckolönen. Detta belopp avdrages vid varje

avlöningstillfälle oavsett variationer i preliminärskatteavdraget. Överskjutande 72 kronor avdragas på det ackordsöverskott, som antages utfalla under avdragsperioden. På motsvarande sätt förfäres under andra avdragsperioden med därunder förfallande kvarstående skatt.